

52 (1951) Nr. 2

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 193

Verbetering

Op bladzijde 1, linkerbovenhoek, dient het systematisch nummer „52 (1921) Nr. 2”, te worden gewijzigd in:

52 (1951) Nr. 2.

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 193

A. TITEL

Verdrag betreffende methoden tot vaststelling van minimumlonen in de landbouw, 1951 (Verdrag Nr. 99 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierendertigste zitting); Genève, 28 juni 1951

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1952, 44.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1952, 44.

D. GOEDKEURING

Het enig artikel van de Wet van 8 juli 1953 (*Stb.* 348) luidt: „Het op 28 Juni 1951 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vier en dertigste zitting aangenomen Verdrag betreffende methoden tot vaststelling van minimum-lonen in de landbouw, 1951, waarvan de Engelse en de Franse tekst, alsmede een vertaling in het Nederlands zijn geplaatst in *Tractatenblad* 1952, No. 44, wordt goedgekeurd.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid J. G. SUURHOFF, de Minister van Buitenlandse Zaken J. W. BEYEN en de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening MANSHOLT. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: *Bijl. Hand. II* 1952/53 — 2842; *Hand. II* 1952/53, blz. 3491 en 3492; *Bijl. Hand. I* 1952/53, nrs. 117 en 117a; *Hand. I* 1952/53, blz. 3369 t/m 3371.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 6 hun bekrachtiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

~~Nieuw-Zeeland~~	1 juli 1952
~~Mexico~~	23 augustus 1952
~~het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland~~	9 juni 1953
~~Oostenrijk~~	29 oktober 1953
~~de Philippijnen~~	29 december 1953
~~Cuba~~	13 januari 1954
~~de Bondsrepubliek Duitsland~~	25 februari 1954
~~Uruguay~~	18 maart 1954
~~Frankrijk~~	29 maart 1954
~~Ceylon~~	5 april 1954
~~Nederland~~	11 juni 1954
~~Brazilië~~	25 april 1957

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 7, lid 2, op 23 augustus 1953 in werking getreden voor Nieuw-Zeeland en Mexico. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 7, lid 3, twaalf maanden na de aldaar aangegeven data in werking getreden of zullen zij nog na verloop van genoemde termijn in werking treden.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zijn de bepalingen van het Verdrag voor Nederland op 11 juni 1955 in werking getreden.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met de artikelen 8 en 9 van het Verdrag en artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag ongewijzigd toepasselijk verklaard:

door Nieuw-Zeeland op:

de Cook-eilanden en het eiland Niue .. 1 juli 1952

door Frankrijk op de overzeese Franse departementen:

Guadeloupe	19 november 1955
Frans Guyana	19 november 1955
Martinique	19 november 1955
Réunion	19 november 1955

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland op:

het eiland Man ..... 10 maart 1956
 het eiland Jersey ..... 24 april 1956

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is op 15 december 1955 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de volgende verklaring geregistreerd:

„Le Royaume des Pays-Bas ne peut encore envisager la possibilité d'accepter pour les Antilles néerlandaises les obligations de la Convention (no. 99) concernant la fixation des salaires minima dans l'agriculture et d'appliquer les dispositions de cette Convention dans la Nouvelle Guinée néerlandaise.

L'agriculture aux Antilles néerlandaises se trouvant dans un tel état que les règlements y relatifs doivent être édifiés de toutes pièces, il faut d'abord étudier tout le terrain et acquérir une pleine connaissance du sujet. A cet égard il est nécessaire de tenir compte de la situation aux Iles du Vent en général ainsi que des travaux de la Commission des Caraïbes y relatifs.

Dans la Nouvelle Guinée néerlandaise il n'est pas encore question de „travailleurs employés”, au sens entendu par la Convention, dans les entreprises d'agriculture et dans les occupations connexes. Aussi le problème pour lequel la Convention veut apporter une solution ne se présente-t-il pas dans ce territoire.”

Een vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

Het Koninkrijk der Nederlanden kan nog niet de mogelijkheid overwegen de bepalingen van het Verdrag (Nr. 99) betreffende methoden tot vaststelling van minimumlonen in de landbouw namens de Nederlandse Antillen te aanvaarden en evenmin om de bepalingen van genoemd Verdrag toepasselijk te verklaren op Nederlands Nieuw-Guinea.

Aangezien de toestand waarin de landbouw op de Nederlandse Antillen zich bevindt van dien aard is, dat regelingen terzake van de grond af moeten worden opgebouwd, dient allereerst het gehele terrein te worden verkend en een volledig inzicht in de materie te worden verkregen. In dit verband is het noodzakelijk aandacht te schenken aan de situatie op de Bovenwindse Eilanden in het algemeen, alsmede aan het werk dat met betrekking daartoe door de Caraïbische Commissie wordt verricht.

In Nederlands Nieuw-Guinea kan nog niet gesproken worden van „werknemers” in de landbouwbedrijven en aanverwante beroepen, zoals in het Verdrag bedoeld. Het probleem waarvoor het Verdrag een oplossing tracht te geven, doet zich in dat gebied dan ook niet voor.

Voorts is nog op 26 november 1956 door de Directeur-Generaal de volgende verklaring geregistreerd:

„Le Royaume des Pays-Bas ne peut encore envisager la possibilité d'accepter pour le Surinam les obligations de la Convention (no. 99) concernant les méthodes de fixation des salaires minima dans l'agriculture, 1951.

Eu égard au régime des salaires que le Gouvernement du Surinam applique et qu'il appliquera à l'avenir, il ne semble pas désirable d'établir des salaires minima. Si ledit Gouvernement décidait en temps opportun d'établir des salaires minima, il tiendra compte alors de la Convention susmentionnée.”

Een vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

Het Koninkrijk der Nederlanden kan nog niet de mogelijkheid overwegen de bepalingen van het Verdrag (Nr. 99) betreffende methoden tot vaststelling van minimumlonen in de landbouw, 1951, voor Suriname te aanvaarden.

Met het oog op de door de Surinaamse Regering gevolgde en te volgen loonpolitiek komt het niet wenselijk voor minimumlonen vast te stellen. Mocht genoemde Regering te gelegener tijd tot vaststelling van minimumlonen overgaan, dan zal zij met vorenbedoeld Verdrag rekening houden.

I. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1952, 44. Voor het aldaar genoemde Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie *Trb.* 1953, 130.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag op 28 augustus 1953 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 2244. De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 172, blz. 160 e.v.

Uitgegeven de eenentwintigste september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. DREES.